

Dosarul nr. 2ra-183/23
2-21171871-01-2ra-31012023

Prima instanță – (Judecătoria Cimișlia, sediul Leova) jud. S. Gurițanu
Instanța de apel – (Curtea de Apel Comrat) jud. G. Colev, Șt. Starciuc, A. Curdov

ÎNCHEIERE

15 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Igor Șcheau în numele și interesele Lilei Zaharia,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Lilia Zaharia împotriva lui Andrian Braga cu privire la modificarea quantumului pensiei de întreținere a copilului minor și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 11 octombrie 2022 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a ț ă:

La 22 noiembrie 2021, avocatul Igor Șcheau, acționând în numele și interesele Lilei Zaharia, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrian Braga, solicitând modificarea quantumului pensiei de întreținere a copilului minor comun xxxxx, născută la xxxxx, în mărime fixă a câte 1 500 de lei lunar, din momentul depunerii cererii și până la atingerea majoratului de către copil și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 4 000 de lei.

În motivarea acțiunii, s-a indicat că între Lilia Zaharia și Andrian Braga a fost încheiată căsătoria. Din relația de căsătorie la xxxxx s-a născut copilul xxxxxx.

Inițial, relațiile de căsătoriei decurgeau normal, dar ulterior datorită neînțelegerilor, părțile au încetat de facto relațiile de căsătorie, copilul minor fiind în grija exclusivă a reclamantei.

În prezent, reclamanta locuiește împreună cu copilul minor în casa de locuit a părinților reclamantei.

S-a menționat că prin hotărârea din 28 martie 2019 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Lilia Zaharia, cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea locului de trai al copilului minor comun după divorț cu reclamanta și încasarea pensiei de întreținere în mărime bănească fixă de 750,15 de lei lunar, de la depunerea cererii de chemare în judecată și până la atingerea majoratului de către copil, cu încasarea cheltuielilor de judecată suportate de reclamantă. În rest, acțiunea a fost respinsă.

S-a invocat că la momentul soluționării cauzei, 28 martie 2019, copilul minor xxxxx avea vârsta de 4 ani, pe când în prezent a împlinit vârsta de 7 ani.

Iar, potrivit informației Biroului Național de Statistică, valoarea minimumului de existență pentru un copil cu vârsta de la 7 la 17 ani care locuiește în mediul rural, în anul 2021 este de 2 262,70 de lei lunar.

Referitor la pretenția de bază privind modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, a menționat că în prezent necesitățile materiale de întreținere nu sunt determinate doar de cheltuielile pentru alimentația și vestimentația, acestea includ și cheltuieli de școlarizarea copilului, tratamentul acestuia în caz de necesitate, ceea ce implică cheltuieli suplimentare.

Astfel, consideră că mărimea pensiei de întreținere poate depăși jumătate din minimumul de existență pentru un copil minor stabilit de Biroul Național de Statistică, ținând cont de interesul superior al copilului minor. În același sens, este important și aspectul care este un fapt unanim recunoscut că necesitățile de întreținere ale copiilor minori urmează a fi apreciate ca fiind doar în continuă creștere.

Deoarece reclamanta nu dispune de informații privind veniturile pârâtului Andrian Braga, consideră că de la acesta urmează a fi încasată lunar pensie de întreținere a copilului minor în mărime fixă de 1 500 de lei, ce reprezintă un cuantum rezonabil în raport cu valoarea minimumului de existență pentru un copil cu vârsta de la 7 la 17 ani care locuiește în mediul rural, în anul 2021.

Și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 8 §1 CEDO; art. 9, 18 alin.(1) din Convenția cu privire la drepturile copiilor; art. 38 alin. (2) lit. d) și 97 din Codul familiei; art. 1 din Legea privind statistica oficială nr. 412-XV din 09 decembrie 2004; art. 2, 4 alin. (1) și (2) lit. a) și 5 din Legea privind minimumul de existență nr. 152 din 05 iulie 2012; art. 4, 39, 56, 60, 81, 166 și 167 din Codul de procedură civilă.

Prin hotărârea din 22 martie 2022 a Judecătoriei Cimișlia, sediul central, s-a admis parțial cererea înaintată de avocatul Igor Șcheau în numele și interesele Liliei Zaharia către Andrian Braga.

S-a modificat cuantumul pensiei de întreținere a copilului minor xxxxx stabilit prin hotărârea din 28 martie 2019 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova nr. 2-416/2018, prin încasarea de la Andrian Braga în beneficiul Liliei Zaharia, pensie pentru întreținerea copilului minor xxxxx, născută la xxxxx, în sumă bănească fixă de 1 200 de lei lunar, începând cu 22 noiembrie 2021 și până la atingerea majoratului de către copil.

S-a încasat de la Andrian Braga în beneficiul Liliei Zaharia cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4 000 lei.

S-a încasat de la Andrian Braga în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 432 de lei.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 28 martie 2022, avocatul Igor Șcheau, în numele și interesele Liliei Zaharia, a depus cerere de apel nemotivată, iar ulterior la 8 aprilie 2022, cerere de apel motivată, prin conținutul căreia a solicitat casarea hotărârii din 22 martie 2022 a Judecătoriei Cimișlia, sediul central în partea respingerii acțiunii și pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii integral.

La 21 aprilie 2022, avocatul Marina Balanici, în numele și interesele lui Andrian Braga, a înaintat cerere de apel nemotivată, iar ulterior la 9 iunie 2022

cerere de apel motivată, prin care a solicitat casarea integrală a hotărârii din 22 martie 2022 a Judecătoria Cimișlia, sediul central, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

Prin decizia din 11 octombrie 2022 a Curții de Apel Comrat, s-a respins apelul declarat de avocatul Șcheau Igor în numele și interesele Liliei Zaharia și apelul declarat de avocatul Marina Balanici în numele și interesele lui Andrian Braga și s-a menținut hotărârea din 22 martie 2022 a Judecătoria Cimișlia, sediul Leova.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a conchis că prima instanță la modificarea cuantumului sumei pentru pensia de întreținere a copilului minor, a ținut cont de prevederile legale relevante speței și a dat o apreciere corectă a tuturor circumstanțelor, fiind emisă o hotărâre legală și întemeiată.

În context, referitor la mărimea cuantumului pensiei alimentare, stabilit de instanța de fond, în mărime de 1 200 de lei lunar, contestat de apelanți, reținând cuantumul valorii minimului de existență stabilit de către Biroul Național de Statistică, care pentru un copil de vârstă de la 7 până la 17 ani, în mediul rural, pentru anul 2021 a constituit suma de 2 262,70 de lei lunar, instanța de apel a menționat că acest cuantum este unul întemeiat și suficient în vederea respectării drepturilor majore ale copilului cât și respectarea drepturilor și obligațiilor ambilor părinți de a-și întreține copilul minor.

La 23 decembrie 2022, avocatul Igor Șcheau, în numele și interesele Liliei Zaharia, a declarat recurs împotriva deciziei din 11 octombrie 2022 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei decizii noi de admitere integrală a pretențiilor.

În motivarea recursului, a invocat că este un fapt unanim recunoscut că necesitățile de întreținere ale copiilor minori urmează a fi apreciate că fiind doar în continuă creștere. Dar cel mai important aspect în acest sens este răspunsul obiectiv la întrebarea esențială care urmează a fi soluționată de instanța de judecată la stabilirea mărimii pensiei de întreținere a copilului minor „suma stabilită în calitate de pensie lunară de întreținere (și care în speță este de 1 200 de lei lunar) ținând cont de interesul major al copilului minor comun din speță este suficientă pentru a asigura necesitățile de întreținere ale acestuia?”.

De asemenea, este în sarcina instanței de judecată de a depune toate eforturile pentru ca prin hotărârea de încasare a pensiei de întreținere minorul să nu fie pus într-o stare materială dificilă, or acordând pensia de întreținere într-o mărime atât de mică prima instanță practic a creat premise pentru ca copilul minor vizat să fie pus la limita existenței fapt care este pur și simplu inacceptabil.

Consideră că încasând pensia de întreținere în mărimea de 1200 de lei lunar, instanța a pus pe umerii mamei (reclamantei) o sarcină economică împovărătoare.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că, copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată recurentei și reprezentantului acesteia la 20 decembrie 2022, prin

intermediul oficiului poștal (f.d.183, 184, vol. II). Din acest motiv, Colegiul consideră că recursul depus la 23 decembrie 2022, este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expediată intimatului Andrian Braga la 1 februarie 2023. Însă până la data examinării admisibilității recursului declarat, referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza

Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Igor Șcheau în numele și interesele Liliei Zaharia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Igor Șcheau în numele și interesele Liliei Zaharia.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Galina Stratulat